

Выходитъ у Львовѣ що два (крѣмъ недѣль в гр. жат. святѣ) о 5-ой годины по полудни.

Администрація: улица Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францискавска ч. 10, дверь 10.

Письма принимаютъ ся лишь франкованъ.

Реципи неопечатанъ вѣдъ порта. Рукописи не возвращаютъ ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львовской“ и въ ц. к. Стара-роствахъ на провинціи:
на цѣлый рѣкъ 2 зр. 40 к.
на пѣть року 1 зр. 20 к.
на четверть року — 60 к.
мѣсячно . . . — 20 к.
Поодинокое число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рѣкъ 5 зр. 40 к.
на пѣть року 2 зр. 70 к.
на четверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . — 45 к.
Поодинокое число 3 к.

Проектъ закона о пол цѣи огневоѣ.

Справоздане Выдѣлу краєвого зъ проектомъ закона о полиціи огневоѣ для сельскихъ громадъ и двѣрскихъ обшарѣвъ не прийшло на послѣдній сесіи на порядокъ денный нарядъ Союму. Длѣтого Выдѣлу краєвой постановивъ поставити зновъ сей проектъ закона на найближшій сесіи и долучити до своего справоздана выказъ статистичный, представляющій числами, якъ шкоды потерпѣвъ нашъ край вѣдъ огня за послѣднихъ двайцѣть лѣтъ, т. е. вѣдъ р. 1870 до р. 1889 включно.

Той статистичный образъ показуе, що за 20 лѣтъ пересѣчно рѣчно: число будынкѣвъ ушкодженьныхъ пожаромъ, выносило 5,977.69. Зъ ушкодженьныхъ будынкѣвъ було 25.73 проц. обезпеченыхъ; цѣла шкода вѣдъ огню выносила 3,363.076 зр. 20 кр. Товариства обезпечень звернули 882.200 зр. 65 кр., т. е. вѣдшкодоване выносило 26.23 проц., а шкода необезпечена и пропавша 2,480.877 зр. 55 кр. Процентъ пропавшого маекту выносилъ такимъ способомъ 73.77, а на одного мешканця краю припадало шкоды на 41 кр.

Пѣсля выказу, страты выносятъ пересѣчно рѣчно 2,480.875 зр. 55 кр. — страты дуже великы. Тому Выдѣлу краєвой уважавъ своимъ обовязкомъ внести зновъ проектъ закона о полиціи огневоѣ для сельскихъ громадъ и двѣрскихъ обшарѣвъ, въ томъ пересвѣдченно, що добра організація противъ огню зарадить бодѣй въ частіи лику.

Въ своемъ проектѣ числитъ ся Выдѣлу краєвой зъ иснуючими въ краю вѣдносинами по громадахъ сельскихъ, зѣ станомъ образования мешканцѣвъ и ихъ матеріальными засобами, чтобы будущій законъ, уложеный для такихъ вѣдносинъ, можна було справдѣ выконати

и запевнити можливу охорону майна и самыхъ сельскихъ вѣдъ огню. Подобно, якъ въ законѣ санитарномъ, принявъ Выдѣлу краєвой засаду твореня спѣльныхъ округѣвъ огневыхъ для сельскихъ громадъ разомъ зъ обшарами двѣрскими. Интересы однихъ и другихъ суть тутъ — по думцѣ Выдѣлу краєвого — спѣльный, а се злучене при увзглядненю законныхъ прикметъ громады и двѣра естъ вказане самымъ станомъ справы.

Въ справѣ организаціи обороны вѣдъ пожару принявъ Выдѣлу краєвой въ первѣтпѣмъ своимъ проектѣ обовязковѣ належанѣ до сельской сторожи огневоѣ вѣдъ замешкалыхъ въ округѣ мужчинъ вѣдъ 18 року жита до 42; причѣмъ и инши мешканцѣ мали бы помагати. Удержане сталон сторожѣ огневоѣ по селахъ було бы тяжке и дороге, бо пропорціонально не такъ богато пожарѣвъ лучае ся на селѣ, а творене сторожей охотничихъ, особливо въ мѣсцевостяхъ не дуже населеныхъ, не давало бы поруки, що та сторожа буде разумѣти добре своѣ обовязокъ горожаньскій и робити свою роботу.

Повысша пропозиція Выдѣлу краєвого при парадахъ въ администраціи комисіи соймовѣй не одержала прихильной апробаты вѣдъ прѣдствѣтвенного комисаря, котрый заявивъ, що законъ зъ такимъ примусовымъ урядженемъ громадской сторожи огневоѣ не мѣгъ бы бути певнымъ Найвысшомъ санкціѣ. Длѣтого въ новѣмъ проектѣ поручае Выдѣлу краєвой організацію сельской сторожи огневоѣ мѣсцевѣй комисіи огневоѣ, приймаючи передовѣемъ засаду, що люди будутъ добровѣльно зголощувати ся до службы огневоѣ; якъ якъ бы не було охотничѣвъ або за мало ихъ згодило ся, тогды мае комисія сама вызначити и vybrати потрѣбныхъ людей зъ помѣжъ мешканцѣвъ округа огневоѣ, а ти малѣть учити ся робѣтъ ратунковыхъ пѣдъ управѣю фахового иструктора. Тому що вже пѣсля дотеперѣшнихъ обовязующихъ

приписѣвъ мусятъ люди йти на помѣчь, коли горитъ, а обовязокъ той принято и въ новѣмъ законѣ для мѣстѣ и мѣстечокѣ, то сей проектъ не вводитъ пѣчого нового, лише нормуе організацію той помочи и запевняе, що выдѣлу повѣтовый дастъ учителя для потрѣбного вывченя сельской сторожи огневоѣ.

Идучи за думкою анкеты, скликаной въ той справѣ своего часу, пѣдноситъ вкѣнци Выдѣлу краєвой, що найлѣпше було бы завести у семинаріяхъ учительскихъ въ нашѣмъ краю вѣдповѣдній курсъ огневоѣ, чтобы учителя вѣдтакъ розширили науку по селахъ, якъ наилучше гасити огонь.

Выдѣлу краєвой пропонуе такому ухвалѣне резолюціѣ, котрою бы вѣзвано правительство, чтобы при мужескихъ семинаріяхъ въ краю и шѣмъ урядило якъ найскорше вѣзрѣцѣи стаціѣ огневоѣ и завели науку, якъ гасити огонь.

Зъ рускихъ товариствъ.

Дня 12 с. м. вѣдбули ся въ комнатахъ „Руской Бесѣды“ першій загальній зборъ новозаснованого товариства „Клюбъ Русинѣвъ“. Зборъ вѣдкрыла панѣ З. Герасимовичева, жена судѣѣ зъ Ялова довшою промовою, въ котрой зазначила цѣль товариства: разбудити перше всего товаришке жите мѣжъ рускимъ жѣнопствомъ, збудити середъ него рухъ умысловый и дати ему спромогу стати окрасою нашего народу. „Развинувши рухъ товарискій и умысловый, — говорила бесѣдничка — поспѣємо вплинути на грядуче поколѣне, поспѣємо придбати для него моральной снаги, чтобы смѣло пѣсло народный прапоръ на славу Русин-Украины. Кому отже нашъ гадки до вѣдодобы, кому

ИВАСЬ.

ОПОВѢДАНЕ ЗЪ ЖИТЯ ГАЛИЦКИХЪ СЕЛЯНЪ.
Зъ польского. — Волод. Загурекого.

1.

Важкій бувъ для неѣ сего року передновокъ. Въ хатѣ нужда, а дѣточокъ четверо — дробота, зъ котрой чоловікъ и въ хатѣ ще пожитку не мае. Недуга и похоронъ мужа вычерпали все еѣ припасы, а власна немѣчь не давала ѣѣ ходити по зарѣбкахъ.

Отожъ робила, що мога, чтобы лишь клопотѣвъ позбутись. Огородъ пустила въ наемъ, корову спрдала, чтобы сплатити лхваревѣ довгъ. Але трудна рада, довгъ, якъ бувъ, такъ и лшвивъ ся, а зъ бѣды отрястись не способъ. Неравъ думала вже, чи не лѣпше булобъ ѣѣ умерти? Недалеко вѣдъ еѣ хаты бувъ ставъ, а на его днѣ спокѣй и тишина. Але якъ тутъ сирѣтъ безъ опѣки лишити!

Постановила отже пѣйти зъ найстаршимъ до двѣра. Причесала его, обмыла, прибрала въ чисту сорочину: чей тамъ приймутъ его на службу до телятъ, або до гусей? А може вѣзмутъ его до стайнѣ, або въ челядно на науку, коли хлопа сподобаетъ панамъ.

И чомубъ не мавъ сподобатись имъ Ивасъ-

соколѣкъ? Не даромъ же хухала на него; не даромъ же его пѣстила, голубчика. Гарне то було, якъ панѣня, а добре, а цѣкаве... Чомужъ бы не мало сподобатись панамъ?

Тожъ шили у прѣмѣню весняного сонця; она блѣда, сумна, збѣджена, — вѣдъ державъ ся еѣ запаски стрѣляючи навкруги цѣкавыми очима.

Бувъ ясный, свѣжий ранокъ. Сонце пѣдняло ся вже въ гору на пѣвтора хлопа и свѣтло на безхмарномъ небѣ, однакъ не здужало ще выпити иоранной росы, що блящала на травахъ, на зѣлю. Въ тѣни придорожныхъ вербъ цвѣрѣнкали воробѣ. Навкруги дѣвены и бодаковъ, що попѣдъ плотами росли вздовжъ ровѣвъ, брѣнѣли пращовитѣ пчѣлки и грали ся красивѣ метелики. По садахъ грушѣ и яблунѣ стояли вже у цвѣтѣ и медовымъ запахомъ наповняли воздухъ. Зъ огородѣвъ долѣтавъ свѣвъ зайнятыхъ работою дѣвчатъ.

Женщина ишла зъ понурею головою, у важкой задумѣ. Дроботычи побѣчь матери бо-сыми ноженятами, Ивасъ зъ зацѣкавленемъ придвлявъ ся сваволи птахѣвъ и метеликовъ, хороводамъ комахъ, що грали понадъ водою, перлинамъ росы, що вылыскувались на бурянахъ — звычайно якъ дитина, що мало що ѣ разумѣ!

Важко було на серци бѣдѣй вдовѣ. Ба, кобъ то живъ такъ ще небѣщѣкъ чоловікъ, чи тебабъ ѣѣ було теперъ зъ Ивасемъ розста-

ватись? Нѣ, безъ сумнѣву нѣ! Не позволивъ бы вѣдъ здавати на чужѣй руки дитину. Кто знае, що за доля чекае бѣдѣне сиротятко въ тѣмъ великомъ бѣлѣмъ двѣрѣ, що дивитъ ся такъ гордо чорными вѣкнами? Кто его тамъ причеше? кто обмые? кто пригорне? кто приглубитъ?

Запаскою втерла сзезу зъ ока.

— А гляди, Ивасю, — промовила — коли выйдуть до насъ панѣ, або панѣ, то чтобы ты ихъ поцѣлувавъ въ руку.

— Добре мамуню.

— А диви ся имъ въ очи, коли до тебе говорити стануть.

— Добре, мамуню.

— А коли спытають тебе, кѣлько тобѣ лѣтъ, то скажешь, девѣть скончилось.

— А коли не пытати-мутъ — такъ шо?

— Коли не пытати-мутъ — вѣдповѣла зъ смутнымъ осмѣхомъ — то ибщо не скажешь... Тѣльки гляди, не ховай ся за мене, а диви ся имъ въ очи... Паны добры, не позволять скривдити сирѣтки.

Въ тѣмъ пшбула зъ пѣдъ плота, що его минали, берегулька, що звила собѣ гнѣздо у тернинѣ, и улетѣвши пару кроковъ, потонула въ придорожныхъ куцахъ. Думкою та очима пѣгнавъ за нею Ивасъ. А тамъ ишли якѣйсь часокъ мовчки.

— А шо я буду у двѣрѣ робити? — поспытало знечевѣ хлопа.

дорога наша цѣль, того просимо вписати ся въ члены нашего товариства." Опѣсля подякувала ще панѣ Герасимовичева проф. Шухевичеви, котрый не лишъ радюю служивъ при заснова-ню товариства, але й причинивъ ся ще знач-нымъ грошевымъ даткомъ на покритѣ потребъ самого заснованя товариства.

Збори приймили сю бесѣду довгими, грѣмкими оплесками и приступили до порядку дневного, та выбрали аклямацію на предсѣ-дательку ад нос п. Герасимовичеву, а предсѣ-дательку покликкала панну Федаковну на се-кретарку. Слѣдувавъ вѣдтакъ вибѣръ видѣлу, въ складѣ котрого увѣишли панѣ Барвѣнська, Г. Шухевичева, З. Герасимовичева, Коцовска, Леонтовичева и панна Федаковна. Заступни-цами выбрано панѣ: Савчакову, Кулачковску и панну Галиковску. Предсѣдателькою видѣлу выйшла одногоснымъ рѣшенемъ п. Германа Шухевичева. — До комісії контрольной ви-брано панѣ: Галиковску, Навроцку и Вилинь-ску. Опѣсля вели ся дальшій нарады пѣдъ про-водомъ панѣ Герасимовичевон и припоручено мѣжъ иншимъ видѣлову уприсити редакціи рус-кихъ часописей о безплатне присылане часописей. — Панѣ Герасимовичева вѣдчитала листъ п-ѣ Горбачевской зъ Праги до п-ѣ Н. Кобринь-ской, въ котрѣмъ подае раду, чтобы зобрати узоры орнаментики рускои и выслати ихъ на выставу до Чикаго. „Блюбъ“ радо пѣдперъ сей проектъ, тожъ порѣшено удати ся спершу до панѣ Даниловичевон въ Коломыѣ и Величко-вой у Львовѣ о вѣдступлене товариству своихъ коллекцій, а вѣдтакъ розѣслати вѣдозву по свя-щенникахъ въ цѣли збираня узоровъ. Наконецъ передала п-ѣ Герасимовичева, именемъ доньки, справу фанговой льотеріи на памятникъ Шев-ченка видѣлову товариства, поручаючи запо-ване вѣдповѣдного комітету, до котрого увѣи-шли бы и члены другихъ товариствъ. На томъ покѣнчено нарады. До товариства вписало ся 29 панѣ.

Переглядъ політичный.

Вчерашне засѣдане Палаты послѣвъ було зновъ досыть бурливе и въ наслѣдокъ того де-бата надъ бюджетомъ министерства справедливо-сти ще не скѣнчила ся. Вчера промавлявъ го-ловно министеръ справедливости г-р. Шенборнъ. Зъ галицкихъ послѣвъ промавляли: пос. Быкъ, котрый выказувавъ хибы въ галицкомъ судѣ-ництвѣ и домагавъ ся закона противъ покут-ныхъ писарѣвъ и пос. Пѣддляшецкій, ко-трый промавлявъ за заведенемъ мировыхъ су-

дѣвъ и взявъ въ оборону урядникѣвъ вѣдъ па-пастей пос. Кавница.

Пос. г-р. Кавниць заявивъ, що вѣнъ до-бровѣльно и безъ жадного напору признае вче-рашній свои слова о станѣ урядникѣмъ (вѣнъ назвавъ урядникѣвъ голотою — *Bagage*) за не-парламентарній и невѣдповѣдній та що не мавъ памѣреня оскорбляти анѣ цѣлого стану уряд-ничого, анѣ поодинокихъ его членѣвъ.

Въ слѣдуючѣмъ тыждни розпѣнчутъ ся въ Палатѣ послѣвъ мабутъ нарады надъ ета-томъ министерства фінансовъ, а вѣдтакъ приїде черга на министерство торговлѣ и рѣльництва и розправы бюджетовій закончатъ ся мабутъ въ першихъ дняхъ марта. Потѣмъ будуть ще залагоджені деякі найважнѣйшій справы, мѣжъ котрыми справа будовы желѣзницъ подѣльскихъ, а вѣдтакъ въ половинѣ марта буде Рада дер-жавна вѣдрочена.

Зъ Петербурга доносятъ, що тамъ паставъ двоюкій поглядъ о причинахъ приѣзду князя черногогорского Данила; одинъ кажуть, що при-ѣздъ его стоить въ звязи зъ намѣренемъ одружити ся въ Петербурзѣ зъ якоюсь княж-ною зъ царскои родины — о донцѣ царя, княж. Ксеніи, нема бесѣды — а другій кажуть, що князь мае залагодити якийсь справы фінан-совій. Може бути, що одно и друге спонукало черногогорского наслѣдника престола приѣхати до Петербурга.

Сербскій поступовцѣ, напредняки, котрыхъ проводиремъ естъ бувшій министеръ Гарашанинъ, постановили взяти участь въ выборахъ до скупщины и спѣдѣвають ел, що зыскають для себе черезъ то бодай десять мандатѣвъ. Кандидатами ихъ суть передовсѣмъ бувшій президентъ министрѣвъ Гарашанинъ, ген. Хорва-товичъ, бувшій посолъ у Вѣднѣ Новаковичъ и полковникъ Франасовичъ, Беницкій и Бай-овичъ. — Въ Свильяниці арештовано цѣлу ради-кальну раду громадеку за сфальшоване доку-ментѣвъ.

Новинки.

Львѣвъ дня 18 лотого.

— **Погорѣльцямъ** громады Хохонева, въ повѣтѣ рогатиньскѣмъ, удѣлявъ 6. Вал. Цѣсаръ 400 ар. заломогі.

— **Именованіи.** Надзвычайнѣ профессоры львѣв-

ского університету о. дрѣ Йосифъ Комарицкій и о. дрѣ Йосифъ Вильчевскій именованъ звичайными профессора-ми; першій до студій біблійныхъ и высшой ексегетики нового завѣта, а другій для дѣгматикѣ подрѣбнои. — Ка-тихетами въ тернопѣльскѣй гѣмназіи именованъ о. дрѣ Михайло Курсь и о. Евгеній Громницкій. — П. Міні-стеръ просвѣты именовавъ Стан. Барабаша и Альоівія Бунша дѣйствыми учителями школы промысловой въ Краковѣ.

— **Ювілей** Его Святости Папы Льва XIII. Завтра вѣдбуде ся, якъ свѣство, концертъ въ сали „На-родного Дому“ въ 50-тѣ роковины епископства Его Св. Папы Льва XIII. Програма складае ся зъ такихъ точокъ: 1) Промова сеніора Ставропігій дра Исидора Шараневича. 2) Имнѣ Льва XIII выковане оркестра 55 полку. 3) Вах-нянина Кантата, хоръ мужескій зъ супроводомъ оркестры 55 полку. 4) Нижаяковского Кантілена, хоръ на сопранѣ и альтѣ зъ супроводомъ фортепьяна на чотири руки. 5) Мажюка Имнѣ ювілейный, хоръ мѣшаный зъ супро-водомъ оркестры. 6) Декламацію выголосить о. Ол. Боби-кевичъ. 7) Бортиявского Псаломъ „Тебе Бога хвалимъ“, концертъ двохъ мѣшаныхъ хорѣвъ. — Початокъ точно о годинѣ 8-ѣй вечеромъ. — Нинѣ въ суботу обходять папскій ювілей Поляки львѣвскій въ сали касина мѣского. Торжество водкрые промовою маршалокъ красной, кн. Саягушко. Вѣдтакъ товариства свѣвацкій: Лютя, Ехо и Товариство музичне, разомъ зъ деякими приватными осо-бами — въ силѣ понадъ сто голосѣвъ — вѣдсѣвають кантату Еесе sacerdos, пѣдъ управою Вшелячиньского. Дрѣ Дембинскій выголосить вѣдчитъ про Льва XIII и его становиче супротивъ великихъ квестій тепѣрѣшного вѣку. Вѣдтакъ академикъ Пшигодскій выповѣсть слово въ имени молодежи, а хоры вѣдсѣвають Laudate и Alle-луја Бетовена. По вѣдчитаню гратуляційной телеграммы до папы, закончатъ архіен. Моравскій промовою торже-ство. — Рада мѣста Львова ухвалала на вчерашнѣмъ засѣданю въ сей способъ почтити папскій ювілей: Утво-рити вѣчну фундацію памячну, вставляючи що року въ бюджетъ 500 ар. и роздѣляти ту квету мѣжъ двохъ, не въ власной вини вѣдбулавшихъ ремѣсникѣвъ майстрѣвъ католикѣвъ, чтобы могли на ново вачати ремесло. Запо-мога роздѣлятьсѣ буде що року 19 лютого, а обдарованій будутъ мати моральвий обовязокъ выслушати того дѣл богослужевя и помолитъсѣ за папу Льва XIII. — Крѣмъ того рѣшено выслати завтра телеграму зъ гратуляціями до Папы та просати кардинала Ледоховского, чтобы за-явивъ Папѣ чувства и желаня мѣского репрезентаціи та повѣдомивъ о основаню фундаціи. — Вѣбци цѣла рада мѣска возьме участь въ богослуженю завтра въ кате-дральнѣмъ костелѣ. — На провинціи обходять сей ювілей у Станіславовѣ завтра концертѣмъ. Програма его складае ся мѣжъ иншимъ зъ русскихъ и польскихъ пѣ-сень. Такожъ промовитъ до вѣбраныхъ преосв. епископъ Юліанъ Куиловскій и поблагословитъ ихъ — Заходомъ святивьского духовенства вѣдбуде ся завтра и въ Сня-тиѣ концертъ въ честь 6-Св Папы. — Въ Краковѣ буде завтра иллюмінація мѣста.

— Або я знаю?... Може заберуть тебе до челядѣ, може до стайнѣ, а може въ покоѣ на на льокая.

— А коли я въ стайни буду, то буду вѣдзити на великомъ кони?

— Будешъ.

— Въ червонѣй шапцѣ?

— Въ червонѣй.

— То я пѣду до стайнѣ, мамуню.

— Пѣдешъ, куды паны скажуть... Ихъ воля, твой мусъ!...

— А що то таке мусъ, мамуню?

— Якъ бы тобѣ то сказати?... Мусъ то мусъ!...

— Якъ то, мусъ то мусъ?

— То такъ, бачишь... Ты хочешъ до ко-ней, а паны звелятъ тобѣ пасти телята; то мусишь пасти телята зъ охотою, ддятого, що мусъ то мусъ!

Але Ивасъ не чувъ вже того выводу. Зъ поблизкой кузиѣ озвавъ ся гукъ молотѣвъ: дзень бумъ, дзень бумъ! Въ ту сторону звер-нувъ хлопецъ и уши и очі.

Край дороги стояла кузня, вкрыта мох-натою крѣвлею. Зъ дымаря, що сторчавъ надъ нею, выскакували золотій искры, похожій на рѣй комашокъ, що крутять ся на енци. Зъ середины вѣдзвивало ся важке сапане мѣха и складный стукъ молотѣвъ, що вдаряли о розпалене желѣзо. Проти ворѣтъ стоявъ вѣзъ, коло котрого заходило ся кѣлькохъ селянцъ, помагаючи „майстрови“ въ работѣ. Ивасъ не мѣгъ вѣдорвати очей вѣдъ той картины.

— Дай Боже добрыдень, Марусе! —

озвавъ ся зъ кузиѣ мужескій голосъ въ той хвилі, коли минали еѣ нашій знакомі. — А що се, то вы й не глянете въ сю сторону?

— Добрыдень и вамъ, пане майстеръ, дай Боже! — вѣдповѣла и йшла далѣ.

— Якъ то, не спинитесь?... Идете далѣ якъ пѣсланецъ зъ листомъ. А куды то вамъ такъ сквапно, Марусе?

Той, що се говоривъ, вѣйшовъ за ворота кузиѣ. Бувъ то мужчина, лѣтъ поза сорокъ, низкій ростомъ и кремезно, сильно збудова-ный. Рысы лица мавъ звичайнѣй, але въ очехъ та усмѣшцѣ выразъ лагодной добрѣдушности. Закасаній до горы рукавы вѣдъ сорочки вѣд-сланяли мушкетарнѣй та жиливай руки. Згру-бѣли та чорнѣй вѣдъ вугля долонѣ и скѣрпанный фартухъ, що оперѣзувавъ его станѣ, здраджали коваля.

— Ге, и кудыжъ вамъ такъ спѣшно, Марусе? — поспытавъ ще разъ зъ веселымъ оемѣхомъ, пѣдходячи до вдовы и еѣ дитины.

Маруся розповѣла ему, що мала на гадѣ. Зъ лица чесного коваля щезла усмѣшка. Хма-рою оповивъ его чѣло смутокъ. Вѣнъ слухалочи, кивавъ головою и зѣтхавъ.

— Гай, гай, — сказавъ на послѣдокъ. — Чи не шкода то хлопця до двора?... Дитина мого кума, Семпана. Земля небѣщикови перомъ... У дворѣ, то такъ якъ въ морѣ... Змарѣѣе небожатко, змарѣѣе... Що зъ него тамъ зро-блятъ, паницю та неробу... Погляньте на дво-ракѣвъ, Марусе: кухаръ, льокаѣ, вѣзницѣ — все то гуляки и неробы!

Плюнувъ зъ сердцемъ, промовивши тѣ слова.

— А далѣ служба, мѣцнѣй Боже! — почавъ згодомъ наново. Паны добрѣй, нѣчого казати, але чи паны про се знаютъ?... Старшій слуги помѣтати - муть спротою, бити - муть, катувати, ей... Хиба вы не знаете, Марусе, якъ оно водить ся?... А комужъ небожатко поєкажить ся?

— Такъ щожъ минѣ почати, Матвѣю, що минѣ почати? — заголосила крѣзь плачь без-таланна. — Хлѣба въ хатѣ нема, а дѣти кри-чать ѣети. Працовала, що могла, выпродала ся, позаставляла все: кожухъ, коралѣ, свитку... Нѣчого вже въ хатѣ не маю, а заробити такѣмъ не можу, бо хѣра... Дивѣтъ ся, що зъ мене осталось — шкѣра и кости!... Кто знае, може минѣ вже смерть?... А но, такъ радабъ я дѣтокъ примѣтити... Кѣбъ знала, що не змарѣѣе бѣдацтво, моглабъ бодай спокѣйно вмирати... Ой горе, горе!

— Гей, Марусе, гей! Не плачте — про-мовивъ зворушеный. — Не плачте, бо мене тутъ щось за сердце стискае, далѣ и самъ я сплакнуги готовъ, гей!... Хибажъ то нема Бога и людей на свѣтѣ? гей!... Атжежъ у васъ е и родина... Е вашъ братъ Шимко, такій богатырь... Вѣнъ вамъ допоможе.

— Шимко?... Хиба то вы не знаете, пане майстеръ, що чужій лѣпшій якъ свои? Шимко и знати не хоче про мене, нѣ про дѣтей... Хо-дила я до него, просила, плакала, дарма! Такъ начебъ до дерева говорила, абѣ до камня... Правували ся зъ моимъ небѣщикомъ о грунтѣ,

— **Водоэва.** Выдѣль нововавланого товариства „Клюб Русинокъ“ звертае ся отсыжъ до всѣхъ редакцій нашихъ часописей, до всѣхъ товариствъ, авторѣвъ, накладынъ и выдавцѣвъ и до загалу Русиновъ въ просьбоу о ласкаве бесплатне надсылане своихъ выданъ и книжокъ до читальнъ и бібліотеки „Клюбу Русинокъ“. Адресувати просимо: Г. Шухевичева, Львовъ, ул. Чарнецкого 26. Вѣдь выдѣлу товариства „Клюб Русинокъ“. У Львовѣ, 16 лютого 1893. Г. Шухевичева, председателька. — *И. Федакѣвна*, секретарка.

— **Читальня въ Торкахъ** коло Перемышля одержала вѣдь впресов. епископа дра Юліяна Пелеша 20 вр. на будову дому читальнъ и крамницѣвъ.

— **Огонь.** Въ Шешеровичахъ въ повѣтѣ мостицкѣмъ погорѣло 14 господарѣвъ и двѣръ. Шкода выносить около 8.000 зр., а буля обезпечена лишъ въ половинахъ.

— **Холера.** Пѣсля урядовыхъ вѣстей за часъ вѣдь 7 до 8 сѣчня померло на холеру въ Каменци подбѣльскѣмъ 5 людей, въ 71 мѣсцевостяхъ каменецкого повѣта 106; розумѣе ся, хорувало далеко бѣльше людей. Пошестъ ширить ся найбѣльше въ повѣтѣ вышницкѣмъ, брацлавскѣмъ могиловскѣмъ и ушицкѣмъ. Взагалъ за той часъ въ 10 повѣтахъ губерніи подбѣльскои було зараженыхъ 126 мѣсцевостей, а хорувало 586 особѣвъ. Зъ грудня лишило ся 222 хорыхъ; въ тыхъ всѣхъ разомъ вывдорѣвъло 514, померло 196 а лишилось хорыхъ 98. Вѣдь самого початку пошести въ губерніи подбѣльскои по день 28 сѣчня захорувало тамъ 7.023 людей, вывдорѣвъло 4.409, померло 2.516, а лишилось хорыхъ 98. — Тому що весна иде и вѣдморозъ настала, президентъ мѣста Львова кававъ ваяово окружныи комисіямъ савитарнымъ дбати про се, абы холеры до мѣста недочути.

— **Самоубійство.** Якимъ Слободякъ въ Бортовикъ завзявъ ся на свое жите и три разы старавъ ся его повбути ся. Два разы ему не вдалось, ажъ третій разъ, т. е. дня 9 лютого с. р. повѣсиявъ ся у своѣи шпѣ. Причина такого омерзѣнія до жити незнава. Мавъ лѣтъ 56.

— **Подвойно сумніи** поминки обходивъ Данило Яворскій въ Воленова, въ повѣтѣ жидачѣвскѣмъ. Дня 9 с. м. до пѣснои ночи „поминали“ гостѣ у него помѣника. Мабуть не дуже були тверези, бо десь заканувъ хтось огонь, и досвѣта дня 10 с. м. о повѣ до четвертои години рано выбухъ огонь въ домѣ Яворовского. Згорѣвъ домъ, въ котромъ живѣ, а всѣ будынкы господарскы разомъ изъ збѣжеть и згаридамъ. Шкода выносить около 1500 зр., а була обезпечена 650 зр. Мати Данила, Явдоха и рѣдня Марія та Василь ратували що могли зъ хаты та при тѣмъ свѣлю поцекали ся.

— **Дивный способъ самоубійства.** Сяма днями хотѣла одна жѣнка у Вѣдни водобрати собѣ жите зъ той причины, що дуже слабувала, и придумала собѣ до того дивный способъ: ваяла великій необбраный въ луцѣны каштанъ, захвала собѣ его въ горло думаячи, що тымъ способомъ задушить ся. Тамчасомъ каштанъ, хочь и валѣвъ глубоко въ проводъ проликовый, то все таки

не заткавъ вѣсьмъ щѣлюо проводу вѣддыхового и жѣнка лишъ мучалась страшно, бо все ще могла трошки вѣддыхаты. Въ тыхъ мучахъ заставъ еѣ чоловікъ, коли вернувъ до дому. Вѣнь приклякавъ лѣкаря, але жѣнка не хотѣла нѣякъ дати свѣжати, що ѣй стало ся и треба ажъ було вѣдвести еѣ до шпиталя. Тутъ зробили лѣкарѣ операцію и выдубули жѣвнѣ каштанъ зъ горла и тымъ способомъ вѣдратували еѣ.

— **Землетрясеня,** яке недавно тому навѣстило грецкѣи островы, наробило въ многихъ сторонахъ богато шкоды, але найбѣльше потерѣли два островы: Занте въ йоньскѣмъ мори и Самотраче въ мори егейскѣмъ. Сей послѣдній островъ, що лежить на захѣдъ вѣдь Дарданелѣвъ и естъ всею лишъ 40 кілометрѣвъ вѣддаленыи вѣдь тракійского побережя, належить до Туреччины и естъ на 177 квадратныхъ кілометрѣвъ великѣи. Цѣльи островъ складаетъ ся зъ вулканичної массы и повно на нѣмъ горячыхъ жерель мінеральной воды. Головне мѣсто на тѣмъ островѣ называють Кастро и жило въ нѣмъ доси 2500 людей. Пинѣвъ зъ того мѣста лишъ велика куша розвалинъ; не оставъ ся аякъ оденъ домъ, всѣ завалили ся вѣдь землетрясеня. Изъ Солуви доносятъ, що вже дня 11 с. м. дало ся тамъ було почути землетрясеня, слѣдунавъ оденъ подземный ударъ за другимъ чимъ разъ частѣйше, ажъ накомѣць прайшло дня 13 с. м. до страшной катастрофы, яку годѣ описати. Зъ мѣста Кастро не оставъ ся камѣнь на камѣня; цѣле завалыло ся засыпучи собою богато людей. Кѣлько людей згануло лѣдчасъ сая катастрофы, доси ще не ввати. Всѣ люде на островѣ числомъ около 6000 повбстали теперь безъ стрѣхи и днууть та ночуютъ на дворѣ. На поближихъ островахъ дало ся землетрясеня тижомъ почути.

Господарство, промыслъ а торговля

— **Станъ воздуха** за минувший добы числячи вѣдь 12 год. въ полудне дня 17 до 12 год. въ полудне дня 18 с. м.: середня теплота була + 1.1° Ц., найвысша + 3.6° Ц. (вчера по полудни), найнижша — 0.2° Ц. вчера въ ночи. Барометръ опадаетъ (769). Вѣтеръ буде змѣнный, мѣрный, теплота поднесе ся до 1° Ц., небо буде переважно захмарене; снѣгъ.

— **Цѣна збѣжа у Львовѣ** дня 17 с. м.; пшеница 7.40 до 7.75; жито 6.— до 6.25, ячмѣнь 5.— до 5.75; овесъ 5.50 до 5.75, рѣпакъ 11.— до 11.25; горохъ 6.75 до 10.—; вика 5.— до 5.50; насѣне льныне 11.— до 11.25; бѣбъ — до —, бобикъ 4.75 до 5.10; гречка 6.90 до 7.75; копюшпина червона 68.— до 74.—; бѣла 55.— до 80.—; шведска 65.— до 78.—; кминокъ 17.— до 20.—; апижъ 37.— до 38.— кукурудза стара 5.25 до 5.60; нова — до —

Ивасъ глянувъ на матѣръ, зѣтхнувъ и спустивъ очи.

— Мамуня хочуть вѣддати мене на службу до двора — вѣдказавъ ему што.

— А тыбѣ волѣвъ ковати молотомъ зельзо? — запытавъ коваль.

— Волѣвъ, але мусь.

— Нема мусу, хлопче... Коли хочешъ бути ковалемъ, то мамуня позволять.

— Позволять! кликнувъ вѣдуваный мальчуганъ.

— Певно... Лишишь ся въ мене „на науцѣ“; заставлю тебе до мѣха, а коли подроствешъ, до ковала...

Хлопецъ кинувъ ся обнимати матѣръ и ставъ еѣ стискати та цѣлувати зъ запаломъ.

— Не минѣ дякуй, Ивасю, не минѣ — промовила хлѣпаючи зъ радости вдова. — Ты Богу и папу майстрови дякувати повиненъ... То вѣнь твой добродѣи, твой тато... Иди, вѣдлуй его въ руку, голубчику... А памятай, слухай его завсѣгды, такъ якъ мене слухавъ, бо теперь вже до него палежышь...

И плакала и смѣялась небога, засмучена роздукою зъ дитятемъ, урадована мыслею, що его будучыбѣ вже забезпечила.

— Спасибѣ вамъ, пане майстеръ — говорила заодно. — Не будете мати зъ Ивасемъ клопоту. Добра то и слухына дитина; що не скажѣтъ, зроби ты безъ принуки.

Вѣдтамъ побалакавши ще хвилку зъ ковалемъ, зъ слезами въ очехъ выстискала хлопця и вернула ся домѣвъ щаслива.

(Дальше буде.)

—; хмѣль — до —; спиритусъ готовый 12.25 до —.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Берлинъ 18 лютого. Канцлеръ Каприві выстутивъ вчера остро противъ аграристѣвъ, котрѣ хотѣли бы дешевого робѣтника а високои цѣны збѣжа и сказавъ имъ, нехай добре розважаты, чи дорога, якою они поступають, дасть ся тревало погодити зъ интересами державы. Що до него, то вѣнь вытреваетъ на своѣмъ становици и сповнить своѣи обовязокъ, бо естъ переконанныи, що велка змѣна особѣвъ въ державѣ, естъ сполучена такожъ зъ еѣ потресенемъ.

Римъ 18 лютого. Папа принимавъ вчера въ церквѣ св. Петра другу групу италіянскихъ богомольцѣвъ, котра подъ проводомъ 60 епископовъ явила ся въ числѣ звышъ 8.000 людей.

Курсъ львовскій

за дня 14 лютого 1893.

I. Акціи за штуку.	платягы жадають	
	зр. кр.	зр. кр.
Банку гіп. гал. по 200 зр.	340 —	— —
Банку кред. гал. по 200 зр.	— —	215 —
2. Листы заставны за 100 зр.		
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100 10	101 80
„ „ 5% выльос. въ 10% прѣм.	109 —	109 70
„ „ 4 1/2% льос. въ 50 лѣт.	100 —	100 70
Банку краев. 4 1/2% льос. въ 51 лѣт.	100 —	100 70
Гов. кред. 4% Г емис.	98 —	98 70
„ „ 4% льос. въ 41 1/2 лѣт.	95 90	— —
„ „ 4 1/2% льос. въ 52 лѣт.	100 60	101 30
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	95 60	96 30
3. Листы довжыи за 100 зр.		
Гал. зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	— —	— —
„ „ „ „ „ (5%) 2 1/2%	— —	56 —
Общ. р. кр. зав. для Гал. и Буков. въ лікв.	50 —	— —
4. Обліги за 100 зр.		
Индемніт. гал. 5%	105 —	— —
Гал. фонд. проп. 4%	96 50	97 20
Обліги комун. Банку кр. 5% Г емис.	— —	— —
„ „ „ „ 5% II „	101 80	102 50
Позач. кр. въ р. 1873 по 6%	104 —	— —
„ „ „ 1883 по 4 1/2%	99 50	— —
„ „ „ 1891 по 4%	93 50	— —
5. Льосы.		
Мѣста Кракова	24 —	26 —
„ Стаяіславава	40 —	43 —
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17 85	19 25
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12 75	13 25
6. Монеты.		
Дукаты цѣсарскіи	5 63	5 73
Рубель паперовый	1 23 1/2	1 28 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	59 —	59 50

Надѣслане.

окулисть

Дрѣ А. Шулиславскій

бувший асистентъ клініки очной радника дра Віхеркевича въ Познаню, бувши демонстраторъ клініки проф. Фухса у Вѣдни и проф. Радля въ Краковѣ, ординуе у Львовѣ

ул. Театральна Ч. 7. I. поверхъ
вѣдь 12—1 и вѣдь 3—4 год.

Валеріянъ Вдовицкій

поручаетъ ся

яко спеціалість въ направлюваню

машинъ до шитя

всѣлякои конструкціи

и доконуе туюжъ въ якъ найкоротшѣмъ часѣ

по цѣнѣ умѣркованѣи

въ робѣтни и. Едварда Готтліба

у Львовѣ, при ул. Сикетусной подъ ч. 23.

За редакцію вѣдповѣдае Адамъ Креховецкій.

то ѣй доси забути не може... Нема, Матвѣю, рады, нема, тра менѣ хлопця до двора вѣддати!... А сердце плаче, ой плаче, ажъ лячно!

— То дайте минѣ хлопця, Марусе... кривды ему у мене не буде... Вывчу его ковалства... Не буде нѣкому служити... Буде мати „волю“ своимъ паномъ буде!

— Вы взялибѣ его до себе, Матвѣю, вы? — скрикнула на радощахъ.

— Чомубѣ нѣ!... Хлѣбъ, дякувати Богу, е, а де фѣтъ четверо, тамъ и для пятого знайде ся що зѣбѣти.

— Спасибѣ, вамъ, Матвѣю, спасибѣ! Богъ вамъ се надгородитъ, що змуливалсь надѣмною, надъ спротою... Спасибѣ вамъ, спасибѣ!

И вхопила ковалеву руку, бажаючи его поцѣлувати.

— Нѣ за що, Марусе, нѣ за що!... Рука руку мые, нога ногу подпираетъ... Такъ и люди на повинна спомогти людину... А врештѣ то такѣи гарный хлопецъ, якъ панчикъ... Буде зъ него коваль, тожъ то буде... Бачите, якъ придивляльсь робѣтъ... Гей-мой, хлопче!... Бѣгми, не чувъ, такъ задививъ ся!

— Ивасю — замликала мати — Ивасю! Але хлопецъ справдѣ не чувъ, що его кличуть; заслухавъ ся въ стукѣтъ молотѣвъ, задививъ ся въ искры, що сѣпались зъ розжареного зельза. Румянцемъ палало его личко, радѣтно смѣяли ся очи. Коваль подѣишовъ до него и поклавъ ему на плече руку.

— Ивасю, хочешъ бути ковалемъ? — запытавъ ласкаво.

Г. Найдлінгеръ

Зінгера оригінальні машини до шитя суть взірцеві що-до конструкцій, нейлекшій до роботи, шиють дуже гарно, зь найбільшою точністю велику матерію и всякою ниткою; заосмотрені суть найдоскональшими прирядами, а неперевишимі суть що-до тривкості и своєї здатності; тому то найрадше и найбільше уживають тихъ машинъ

до ужитку домашнього и промыслового.

Найновітшій винахдъ Зінгера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратіпгъ Шутле машина до шитя

показалась, такъ якъ и веѣ дотепершній výroбы тои фабрики, дуже практичною. Она визначаєть такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнимъ виглядомъ. Оригінальна Зінгера машина до шитя то найціннѣйшій прирядъ въ домашнѣмъ господарствѣ.

Львѣвъ рынокъ 9.

16

Філія: Чернівць улця Паньска 18.

Оречене хемічної лабораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Неарбвану добрѣсть тихъ дутокъ доказує отсе оречене хемічної лабораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Дутки гігієнічній С. В. Немойовского не включають въ собѣ вѣякихъ шкдливыхъ адорволю складовыхъ частей.

Ч. 18148. 1892.

До пана Степана Верушъ Немойовского, фабриканта дутокъ цигаретовыхъ у Львѣвъ.

Зъ порученія магистрату въ дня 24 марта 1892 ч. 19148 розслѣдивъ я надбславый Вами цигаретовый ципіръ, означеный водною написею: „С. В. Немойовскій“ и пересвѣдчивъ ся, що не мѣстить жадныхъ невластивыхъ складникѣвъ и такъ побдъ ваглядомъ выдаваного проценту попелу якъ и повстаючого дыму водновѣдає вѣсьмакымъ вимогамъ гігієнічнымъ.

Зъ мѣской лабораторіѣ хемічної.

Львѣвъ дня 30 марта 1892.

Вадѣли въ преядіи Магистрату:

Мохнацкій в. р. преяидентъ.

Дрѣ М. Д. Вонсовичъ в. р.

ваприсяжовый хемикъ мѣск. и суд.

До каждого цуделка дутокъ заосмотреного фірмою С. В. Немойовскій, долучає ся повыше оречене хемічної лабораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Остерѣгає ся передъ наслѣдованемъ.

22

Набути можна въ скленахъ С- В. Немойовского у Львѣвъ: Театральна 3, Ягайлоньска 6; въ Краковѣ Сукояницѣ 28 и у веѣхъ значытннхъ торговляхъ и трафікахъ.

Ц. К. Уприв. фабрика машинъ и заарядѣвъ рѣбничныхъ Львѣвъ, улця Гуроденца ч. 22
 поручає на выхдѣнцѣхъ сезонъ свой богатей складъ машинъ и заарядѣвъ рѣбничныхъ, ваглядъ на выхдѣнцѣхъ конструкціи и дуже содѣланого выхдѣнцѣхъ.
 Такавага выхдѣнцѣхъ ся иль ильнѣше и найдешевше въ рѣбничныхъ, ваособаго выхдѣнцѣхъ въ мѣстннхъ похвѣнцѣхъ найновѣйшого опитѣу гвалъ тѣроу.
 Илюстрованій цѣпннн и кагалѣи и дрѣвъ и оладѣтѣу.

Зъ огню

уратовані, вѣсьмак чистѣ, безъ блуду и скавы товары переदानе менѣ въ порученіи, чтобы ихъ якиь найкраще въ бѣльшій або меншій снѣлѣности по якииубудъ цѣнѣ розпродати. Товары, що до якості суть знамениті, цѣны невычайно дешеві; о 1/2 цѣны вычайной вартості, а вѣсьмак безъ блуду и скавы. Въ запасѣ есть:

- 1200 швайцарскихъ годинникѣвъ въ пластикѣ, въ поволоченого брону, въ довгимъ лавцушкомъ, штука по 1 05 ар.
- 300 швайцарскихъ годинникѣвъ стѣнныхъ въ стѣловыхъ рамкахъ. Знаменито урегульовані и идучій докладно на секунду въ ошклевнѣмъ циферблатѣмъ, вагою и маятникѣмъ, штука по 1 85 ар., бѣжій по 3 15 ар.
- 1750 штукъ полотна, Румбургского и Штериберского, 30-дѣтковыхъ, найдѣвшою не досходжева Вебы, для каждой родины; штука лише 5 40 ар.
- 400 тузіновъ шовковыхъ хустокъ, въ наилучшого льоньского шовку, кожда штука ииной барвы, давѣйше 12 ар., теперъ цѣльй тузівъ лише 3 95 ар. можна ужити такоже на пию.
- 1200 комплект. сервісовъ въ найдѣвшою карльсбадской порцеляны, мальованыхъ въ цѣвты и ииной декораци, складаючихъ ся въ 1 пречудной вазы, 4 рѣжннхъ полумисковъ, 1 сосієрки и пѣдставки на сосієрку, солнычки и 18 найгарѣйшихъ тарелѣвъ, вѣсьмак разомъ лише 5.95 ар. Пачка до сего 70 ар.
- 2500 комплект. сервісовъ до кавы въ найдѣвшою карльсбадской порцеляны, густо въ цѣвты птицѣ и золотѣмъ мальованыхъ, складаючихъ ся въ 1 прекрасного вѣбрыка на каву, 1 сметанчарки, 1 цукорницѣ, 6 гарннхъ чарокъ, 6 пѣдставокъ, лише 350 ар. Сервісъ на гербаты 4 ар., пачка до 1 сервісу коштує лише 40 ар.
- 500 комплект. гарнітурѣвъ столовыхъ, складаючихъ ся въ 14 штукъ добрыхъ ножѣвъ и вилокъ, 6 ложокъ добрыхъ, 6 такихъ ложочокъ. Вѣсьмак найдѣвшою серебра Британія. Дальше 6 пѣдставокъ побдъ ножѣвъ кристалловыхъ, 6 пѣдставокъ округлыхъ на воду, 3 кубки на ииной посрѣблованій 1 ситце до гербаты. Вѣсьмак разомъ лише 4 50 ар. — не повинно хибувати въ жаднѣмъ домѣ.
- 8000 штукъ деръ (ноцѣвъ) на нонѣ, грубыхъ акъ дошка, теплыхъ, сильныхъ и майже не до вѣжннтя сѣрыхъ въ широкимъ коллоровымъ смугами, штука по 1 50 ар.; дальше деры для фіякрѣвъ. жовтоволосій въ бордурами ровличной барвы, штука по 3 ар. Веѣ деры суть 190 см. довгій и 130 см. широкій
- 1280 паръ споденъ въ сильной, доброй, грубой матеріи виновой, пѣсла найновѣйшой моды добре и красно зробленыхъ, I рѣдъ по 2 ар., II рѣдъ по 3 ар., III рѣдъ по 4 ар.
- 320 комплект. гарнітурѣвъ мужскихъ, въ доброй грубой, виновой матеріи, пѣсла найновѣйшой моды добре и красно зробленыхъ, складаючихъ ся въ сурдута, споденъ и камивольки I рѣдъ 7 50 ар., II рѣдъ 12 ар., III рѣдъ 19 ар.

Повтаряю, що товары ти суть безъ блуду и плятъ, и коштують впрѣчѣмъ 2 або 3 разы стѣлько. Палежить прѣте замовляти такъ скоро, якъ лише можна — Высѣлає ся лннѣ въ попередню авілатѣю, або въ послѣдлатѣю почтою або вѣдѣвннцѣю. Непригодный товаръ прннмає ся назадъ безъ перешкоды. — Одинокій адрѣсъ замовленъ:

APPEL MOR. Wien I Fleischmarkt Nr. 12/D.

Необходимою для каждого господарства есть

Кнайпъ Катрайнера солодова кава

зѣ смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дає она тоту неарбвану користь, що шкдливого спожити чистой або сурогатами перемѣшаной кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко смачнѣйшу, а притѣмъ здоровшу и поживнѣйшу каву — Знаменита яко дѣтонѣ до кавы въ зеренцяхъ.

Поручає ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно ужити. Вѣсюды до набути. — 1/2 кѣльо 25 ар.

Seh. Kneipp

На убраня

наилучшій матерін суконній камгары, шевіюты, льоденъ, непромакальній сукна стрѣленкѣ, матеріи на всякій убраня и наировличнѣйшій найновѣйшій матерін на дамску гардеробу на весну и лѣто, вѣсьмак пѣсла найновѣйшой моды и знане въ найдѣвшою якості, до старчає по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ навѣтъ на метры, такоже приватнымъ людемъ.

Складъ ц. к. пр. фабрики тонкого сукна и товарѣвъ въ овечою вовны

MORITZ SCHWARZ

Zwittau, Mähren.

Взѣрѣвъ дармо. Приванна вѣдѣ у сѣхъ людемъ, властей и товариствъ для панѣвъ крацѣвъ дуже гарній книжки въ вѣрцямъ неоплачено. 21

Антикварска оферта.

« МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ »

4 (найновѣйше) выданѣ

16 елегантныхъ томѣвъ опрѣделеныхъ въ полотно, якъ новѣ, замѣсть

ар. 96 ар. 55.

Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКѢВЪ

и до прннѣтя въ

Ц. и К. ВОЙСКОВОЙ ШКОЛЫ

починає ся въ приватной войсковой приспособляющей школѣ — 3 лютого с. р.

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вѣдѣ жені и корпусѣ вѣдѣ мнѣ и пр.

Программы даромъ.